Quelle: https://manuscripta.at/?ID=236
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

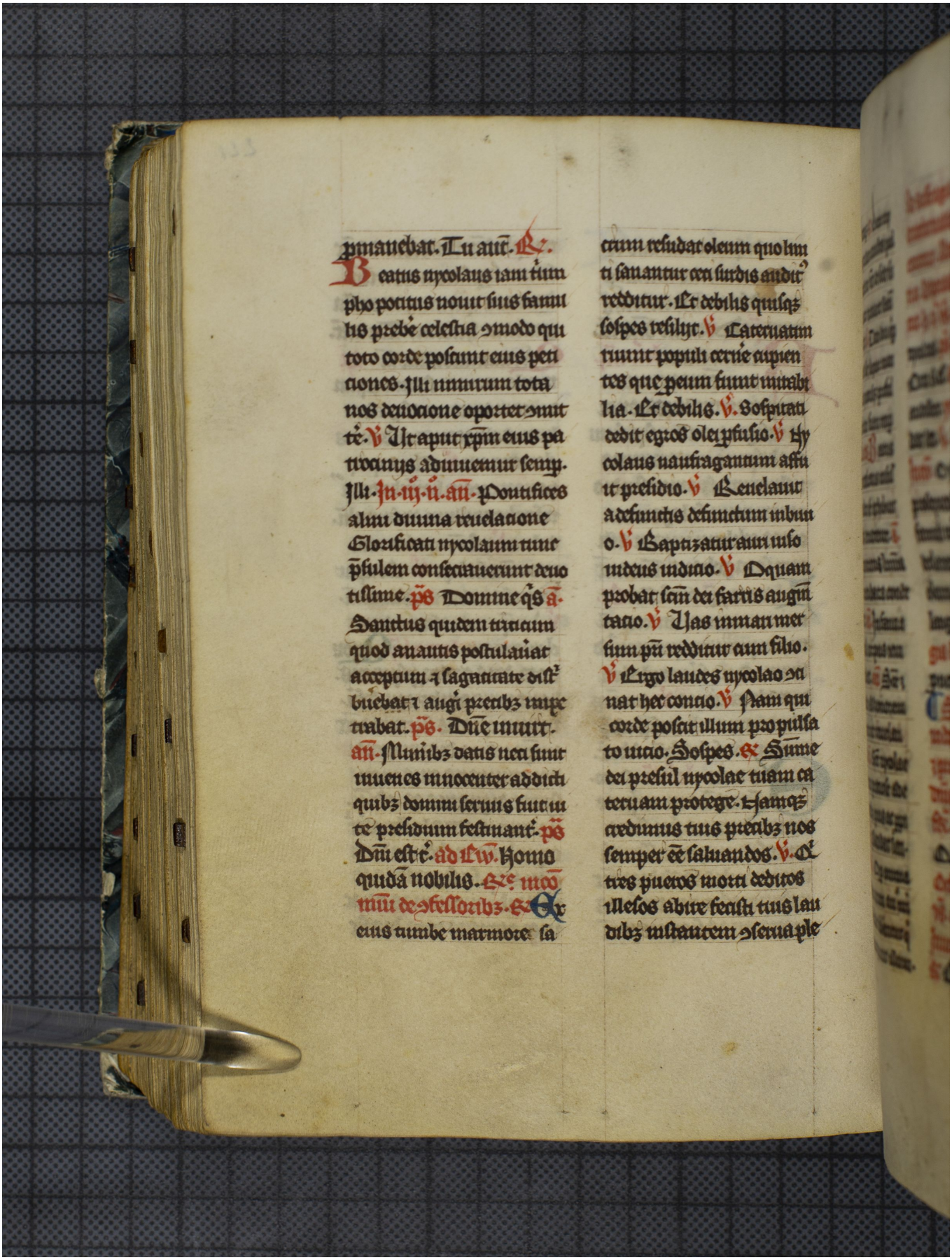

pmanebat. Tu autē. ℟.
Beatus nicolaus iam tum
pho positus nouit suis fauni
lis prebe celestia. modo qui
toto corde posuerunt eius peti
ciones. Illi nimirum tota
nos deuocione oportet emit
te. ℣ Ut apud xpm eius pa
trocinys adiuuemur semp.
Illi. Iu. iij. ū. ant. Pontifices
alma diuina reuelacione
Glorificati nicolaum tunc
pfulem consecrauerunt deuo
tissime. ps Domine qs a.
Sanctus quidem tuicum
quod ab antis postulauiat
acceptum a sagacitate dist
buebat. a augi precibz impe
trabat. ps. Dñe inuitr.
ant. Muribz datis nec sunt
timentes innocenter addicti
quibz domini seruis suis tu
te presidium festinant. ps
Dñi est te. ad Iiij. Honor
quidā nobilis. ℟. mon
mū de stellis. ℟. Ex
eius tumbe marmore sa
cum reludat oleum quo lim
ti sanantur cecis surdis audit
redditur. Et debilis quisqs
sospes resilit. ℣ Caterua tum
tuunt populi certe cupien
tes que petunt tuitabi
lia. Et debilis. ℣. Sospitati
dedit egros oleo pfusio. ℣ Ni
colaus naufragantum affu
it presidio. ℣ Reuelant
a defunctis defunctum in bun
o. ℣ Baptizatur aut iuso
iudeus indiao. ℣ Quam
probat scm dei sacris augm
tacio. ℣ Vas immaculat
tum pū redditur aum filio.
℣ Ergo laudes nicolao so
nat hec concio. ℣ Nam qui
corde posuit illum pro pulsa
to uicio. Sospes. ℟ Summe
dei presul nicolae tuam ca
teruam protege. Hamqs
credimus tuis precibz nos
semper ee saluandos. ℣. Ter
tres pueros morti deditos
illesos abire fecisti tuis lau
dibz mistaucem seruia ple